

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. O. M., V., vo veci namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 3 C 168/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. O. M. **o d m i e t a** ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. februára 2011 doručená sťažnosť JUDr. O. M., V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Okresným súdom Brezno (ďalej len „okresný súd“). Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 22. februára 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ vystupuje ako žalobca v právnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 3 C 168/2010. Žalobu podal osobne do podateľne okresného súdu 28. septembra 2010. Vec prostredníctvom elektronickej podateľne a náhodným výberom sudcu pripadla do senátu sudkyne JUDr. E. C. Dňa 18. februára 2011 bol

sťažovateľovi doručený prípis okresného súdu z 11. februára 2011, v ktorom je ako sudca podpísaný JUDr. T. G. Podľa sťažovateľa táto skutočnosť dokazuje, že v rozpore s pridelením veci náhodným výberom elektronickou podateľňou vec bola daná na rozhodnutie inému sudcovi. Sťažovateľ nebol o príčine zmeny sudcu informovaný.

Sťažovateľ považuje daný stav za porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označeného článku ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 3 C 168/2010 s tým, aby sa okresnému súdu prikázalo, že vec má prerokovať a rozhodnúť sudkyňa JUDr. E. C. Požaduje tiež priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 33 333 €. Napokon žiada uložiť Kancelárii ústavného súdu zaplatiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátom, ktorého ustanovenie zároveň požaduje.

Z potvrdenia okresného súdu sp. zn. 3 C 168/2010 z 28. septembra 2010 vyplýva, že v tento deň o 11.50 h bol prijatý návrh na začatie konania v právnej veci sťažovateľa proti žalovanému Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, pričom vec bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. E. C.

Z prípisu okresného súdu sp. zn. 3 C 168/2010 z 11. februára 2011 adresovaného sťažovateľovi vyplýva výzva, aby sťažovateľ oznámil, či si zvolí právneho zástupcu sám, alebo mu má byť ustanovený opatrovník. V závere listu je uvedené meno sudcu JUDr. T. G.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podstatou sťažnosti je námietka, podľa ktorej došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, keďže právnu vec sťažovateľa vybavuje teraz nie zákonná sudkyňa, ktorej bola vec po podaní žaloby pridelená náhodným výberom, ale iný sudca okresného súdu.

Nestrannosť sudcu sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a stranickosti. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania sudcu. Objektívna nestrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Do rámca skutočností spochybňujúcich nestrannosť sudcu z objektívneho hľadiska patria predovšetkým rôzne prípady inkompatibility, teda situácie, keď sudca rozhodujúci o veci mal s ňou do činenia predtým v inom postavení. Ďalej do tejto skupiny patria prípady, keď vo veci koná miestne alebo vecne nepríslušný súd alebo sudca, ktorý podľa rozvrhu práce nie je zákonným sudcom (napr. I. ÚS 46/05).

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Z podanej sťažnosti nevyplýva, že by sa sťažovateľ akýmkoľvek spôsobom pokúsil o nápravu ním tvrdeného protiústavného stavu. Mohol požiadať o vysvetlenie, prečo došlo k zmene v osobe sudcu, resp. mohol namietat osobu sudcu JUDr. T. G. v rámci námietky zaujatosti. Sťažovateľ teda nevyčerpal účinné zákonné prostriedky nápravy v rámci okresného súdu.

Sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukázal), že účinné prostriedky ochrany označeného práva nevyužil z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Preto vôbec neprichádzal ani do úvahy prípadný postup ústavného súdu podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011